

Ellenőrzés, javítás

A számológép nem tévedhet. A Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat szegedi telepén gondos felügyelet alatt tartják a számológépeket, mert a telep jó néhány vállalat számára dolgozik. Képünk az ellenőrzés, a javítás munkáját mutatja, amelyet felsőfokú végzettségű műszerészek végeznek.

Somogyi Károlyné felvétele

SZEGEDI MUNKÁSELET

Demokrácia és protekció

Helyreállítás, újjáépítés

40 lakóház teljesen elkészült, további 53-ban egy helyiség lakható — Lassú az ütem
Október 31-ig adható be a kölcsönigénylő kérelem

Az ár- és belvíz következtében tönkrement házak helyett megyénkben 2415 új lakóházat kell felépíteni. Tervek szerint az idén 650 lakóháznak legalább úgy el kellene készülnie, hogy egyik helyiségbe beköltöz-hessenek a fedél nélkül maradt családok. S az eddigi eredmény?

Október 24-i adatok szerint az építési hatóságok 1945 építési engedélyt adtak ki új lakások, lakóházak felépítésére. Ismeretes, hogy az ár- és belvízkárosultaknak az állam otthonuk rendbehozásához, felépítéséhez kamatmentes kölcsönt nyújt. Az OTP fiókjai — megtartva ígéretüket — 36 óra alatt intézik a kölcsön-kérelmeket. Az október 26-i adatok szerint eddig 829 épület helyreállításához és 1448 új lakás felépítéséhez nyújtottak kölcsönt. Az engedélyezett hitel összege már eléri a 320 millió forintot. Ugyanakkor közeleg a határidő: az OTP-fiókokhoz — a megyei tanáccsal egyetértésben született döntés szerint — csak október 31-ig adható be „árvízes” kölcsönt igénylő kérelem. Természetesen, aki önhibáján kívül — s ezt a tanácsnak igazolnia kell — október 31-e után adja be a kérelmet, az OTP figyelembe veszi. Így például a csongrádi tanács már megküldte az OTP-nek azoknak névsorát, akiknek a kölcsönkérelemhez szükséges határozatot csak később tudják kiadni a kisajátítási eljárás miatt. Azok az építkezni szándékozók azonban, akik már rendelkeznek

az építési engedéllyel is, vegyék figyelembe, hogy csak október 31-ig adhatják be kölcsönt igénylő kérelmüket. Szintén október 24-i adatok szerint megyénk területén 343 lakóépület helyreállítása megtörtént, míg 660 lakóház esetében ez a munka tart. illetve elkezdődött. Az elmúlt hónapokban azonban mindössze 40 új lakóház készült el megyénk területén: Vásárhelyen 10, Szentesen 7, a makói járásban 12 (ebből Kiszomboron 4), a szegedi járásban pedig 11 (ebből Algyón 4). Emellett 53 új épület egy helyiségébe az érintett családok beköltöztek. Az újjáépítés munkája változatlanul lassan halad, hiszen 289 lakóház esetében

az alapozásnál tartanak, 373 épületnél már állnak a falak, 290 lakás tető alatt van. Az építkezés ütemét lassítja a téglahiány. Előzetes megállapodás szerint ugyanis szeptemberben 13,6 millió és októberben is szintén 13,6 millió téglának kellett volna érkeznie megyénkbe az „árvízes” építkezésekhez. Ugyanakkor az elmúlt hónapban csak 8,8 millió téglát kaptak a TŰZÉP-telepek, s várhatóan e hónap végére lesz meg a szeptemberre ígért téglamennyiség! Más építőanyagokból az ellátás folyamatos és az építőipari szervezetek is elsődleges feladatuknak tekintik a helyreállítási, újjáépítési munkákat.

Lantos Anna

Járműjavító rekonstrukciója

A Magyar Államvasutak kocsiparkjának egyötödét javító szombathelyi MÁV járműjavítóban új kocsiosztályt építenek. Ezzel befejeződik az 1972-ben szüzsztendős fennállását ünneplő üzem teljes rekonstrukciója, amelynek során létrehozták az első vidéki Diesel javító bázist. Azóta itt javítják az 500 lóerőnél kisebb vasúti és vállalati Diesel-mozdonyokat.

A 9000 négyzetméter alapterületű darupályás, 5 hajós új kocsijavító csarnok 80 millió forintba kerül.

Találmányok jogi oltalma

Október 19—27. között Budapesten tartották értekezletüket Bulgária, Magyarország, az NDK, Mongólia, Lengyelország, Románia, a Szovjetunió és Csehszlovákia találmányi hivatalainak vezetői. Megvizsgálták a szocialista országoknak a nemzetközi iparjogvédelmi szervezetben való részvételével, a találmányok, védjegyek és ipari minták jogi oltalmának továbbfejlesztésével, valamint a szabadalmi dokumentációval, információval és osztályozással összefüggő időszerű kérdéseket.

magától következett be. Döntő szerep jutott ebben a kommunista mozgalomnak, annak, hogy a pártok egyrészt maguk igyekeztek megtalálni a helyi politikának megfelelő helyes módszereket, másrészt tudatosan törekedtek a munkásosztály egységének megteremtésére, s a szocialistákkal, a szociáldemokratákkal való — elvi engedmények nélküli — együttműködés mellett foglaltak állást. Közeledtek a munkásosztály harcához a kis- és középparasztság, a városi középrétegek, az értelmiség bizonyos csoportjai is. Fokozódó politikai aktivitást tanúsít az ifjúság egyre nagyobb része, főleg Nyugat-Európában, de Amerikában és Japánban is. Megfigyelhető a nők tömeges részvétele az osztályharcban, főleg az imperialista külpolitika ellen, a béke frontján. Ez a részvétel legszembetűnőbb az amerikaiak vietnámi agressziója elleni megmozdulásokban tapasztalható.

Ha tehát összegezzük akarjuk mindazt, ami ma a kapitalista országokban folyó osztályharcot jellemzi, azt mondhatjuk: a célok horizontja kitágult, a monopolista-ellenes front sorai bővültek, s a harc eredménye, hogy — idézzük a kommunista moz-

galom tavaly júniusi nemzetközi tanácskozását — „a munkásság nagy osztálycsatái sok kapitalista országban szétzilálják a monopóliumok hatalmát, elmélyítik a kapitalista társadalom ingatagságát és ellentmondásait”.

Ezek olyan nyilvánvaló tények — mondhatná valaki —, hogy nem is lehet vitás: az osztályharc a tökésvilágban változatlanul folyik. Mivel tudnak akkor operálni azok, akik a munkásosztály „megváltozott szerepét” bizonygatják? Vitathatatlan tények erősen vitatható magyarázatával. Vegyük például korunk egyik jellemző vonását, a tudományos-műszaki forradalmat. Nos, ebből a burzsoá ideológusok szociális demagógiával, a kapitalizmus „kimeríthetetlen lehetőségeiről” terjesztett illúziókkal arra a következtetésre próbálják rávezetni — magyarul: megtéveszteni — az embereket, hogy enyhülni fognak a szociális és ideológiai konfliktusok, eltűnnek az osztályok, jön a „népi kapitalizmus”, a „jóléti állam”, a „bőség társadalma”. Ezzel szemben az igazság az, hogy a tudományos-műszaki forradalom nemhogy elsekélyesítené az osztályharcot, hanem új feladatokat

állít elé. Új módon kell küzdeni a munkanélküliség, a kizsákmányolás ellen, a munkafeltételek javításáért, más körülmények között kell fellépni a monopóliumok nemzetközi összefonódása ellen — hogy csak néhány problémát említsünk.

Senki sem gondolja persze, hogy az osztályharc sima, kitaposott út. Görögországban, vagy Indonéziában, az Egyesült Államokban és Portugáliában — de sorolhatnánk más országokat is — nagyon nehéz körülmények között vívja harcát a munkásság. Sokak életébe kerül ez a harc, sokszor minden erőfeszítés ellenére is előretör a reakció, a győzelmeiket olykor vereségek váltják fel. De vajon ezek a helyenkénti és átmeneti vereségek megváltoztatják-e azt a tényt, hogy a munkásosztály és szövetségesei egyre nagyobb erővel támadják a monopóliumok hatalmát? Nyilvánvalóan, világméretben nem. Igazuk van a X. pártkongresszusra kiadott irányelveknek: „Az imperializmus elérhet ugyan átmeneti sikereket, a kapitalista rendszer kibékíthetetlen ellentmondásait azonban nem képes megoldani, a politikai válság állapotában van...”

Pálos Tamás

zásához, de lassan haladunk. Sorra vesszük, kik törődnek a munkásember panas-szával, de hiába vizsgálom akár nagyítóval is a láncot, nem találok szakadást benne. Egyszerű munkás volt a művezető is, az osztályve-zető is, az üzemvezető is, tudják mi a becület. Az üzemi bizottságot választják, a szakszervezetet is, a döntő-bizottságot is, ha valakinek baja lenne, szólhatna. Igaz, egyik sem emlékszik még be-szélgető társaim közül, hogy ezekből a bizottságokból va-lakit leszávagtak volna, de lehet, hogy az éjszakai el-lenzékesig mondatja csak velem, hogy ez a spárta is jó simára sikerült. Termelési értekezleten is, szakszerve-zetin is elmondhatja minden-ki a véleményét, biztatják is őket egymás után, de alig szól valaki. Az öltözőkben sokkal zajosabb a vita. Mi-ért? Ki tudja? — Siet haza mindenki. — Nem a mun-kásember nyelven beszélnek ott, hadarják a termelési számokat, sokszor alig ér-tünk belőlük valamit.

Az első asszony, akit szó-ra kerek, kifakad hangosan: — Szóval mondjam megint én a véleményemet, kapjam érte én a circuszt? Irja meg inkább azt, hogy annyira magas az életszínvonal, hogy nem érjük el, ha nagyon kap-szarkodunk érte, akkor se. Nappal biztosan házas-szony, mert következő mon-data már a piac körül for-golódik: — Engedjék le az árakat, és emeljék a fizeté-seket. „Mire tele lesz a szá-tyor a piacon, ugrik a szá-zas. Tudja maga, mennyit kell azért dolgozni?

Szépíteni is akar, meg ta-lán az igazsághoz is köze-lebb húzni, mert azt mon-dja, hogy egyébként nem kell félnie, volt ő már panaszá-val az igazgatónál is, el is intézték mindjárt, amit kért. A művezető is csak annyit mondott: megint megkerül-tél? Mindig nagyszájúnak tartott.

A simítóban jó félóraig nézegetem, hogyan lesz a szőrös spárgából sima spár-ga. Izzasztó meleg van, rö-vid nadrág, ing nélkül a nemzeti viselet itt. Villám-gyorsan dolgoznak a mu-pkáskezek, gondolom, itt megtalálom, merre is kell szélesítenünk a demokratiz-mus útjait.

Billmann Ferenczel és Chmilofski Istvánnal kez-dünk hozzá az útszélesítés „technológiájának” kidolgo-sításához, de lassan haladunk. Sorra vesszük, kik törödnek a munkásember panas-szával, de hiába vizsgálom akár nagyítóval is a láncot, nem találok szakadást benne. Egyszerű munkás volt a művezető is, az osztályve-zető is, az üzemvezető is, tudják mi a becület. Az üzemi bizottságot választják, a szakszervezetet is, a döntő-bizottságot is, ha valakinek baja lenne, szólhatna. Igaz, egyik sem emlékszik még be-szélgető társaim közül, hogy ezekből a bizottságokból va-lakit leszávagtak volna, de lehet, hogy az éjszakai el-lenzékesig mondatja csak velem, hogy ez a spárta is jó simára sikerült. Termelési értekezleten is, szakszerve-zetin is elmondhatja minden-ki a véleményét, biztatják is őket egymás után, de alig szól valaki. Az öltözőkben sokkal zajosabb a vita. Mi-ért? Ki tudja? — Siet haza mindenki. — Nem a mun-kásember nyelven beszélnek ott, hadarják a termelési számokat, sokszor alig ér-tünk belőlük valamit.

Látzólag apró dolgokat mondanak. Ceruzaelem. — Bemegy a fiam boltba, nin-csen. Találkozik az ajtóban a barátjával, mondja neki. Várj, majd én! Nekem van itt ismerősöm. És hozza a ceruzaelemet. A hentes. — Autóról rakják az árut. Be-megy a feleségem, kér olda-last, nincsen. Kijön, bemegy a munkatársa, annak van. Ilyen hamar nő nálunk az oldalas? Akkor nem lehet baj a húselátással!

Megállapították, hogy a távlati fejlesztési tervek-nek megfelelően sok lehetősé-g nyílik a kapcsolatok elmélyítésére. A határmenti területeken a magyar építő-és építőanyag-ipar éppen a szlovák építőekkel, építő-anyag-gyártókkal hozta létre a legszorosabb együttmükö-dést. A tárgyalásokon, e kapcsolatok továbbfejleszté-sének feladatait is meghatá-rozták. A szlovák fél fel-ajánlotta, hogy Magyarország nagy közművesítési programjának támogatására hajlandó jelentős mennyi-ségű kőgyárgéscsövet szállítani a csatonahálozatok építé-séhez. A határmenti terü-leteken támogatást nyújt a megyei lakásépítkezéseknek csempe és különféle kerá-mia burkolólapok szállítá-sával, nagy teljesítményű alapo-zási és földmunkagépek kölcsönzésével. A magyar építők ipari, üzemi csarnok felállításában, az anyaggyár-tók főleg nagy tömegű kav-cics szállításában segíthetik szlovákia építkezéseit. A megbeszélések külön fejeze-téként a két ország könnyű-

Most a boltosok jönnek sorba. — Könnyebb a lel-küknek, ha többet számol-hatnak. Röstell szólni az ember azért a 70—80 fillé-rért, úgy néznek rá, mintha ő lopott volna. Aztán a gebi-nesek. — Mind a munkás-ember pénzén „gazdagszik meg. Kivisz a meccsre egy csomó sört, majdnem a dup-lájáért adja. Igaza van, aki-nék drága, ne igya. De el-fogy mind. Többet keres egy vasárnap, mint én egész hé-ten.

Innen már csak egy lépés a bürokrácia. — Viszek egy ótépés papírt, hogy igazol-ják. Azt mondja, a kislány, jöjjön holnap kettőkor. De nekem ma kell! Jöjjön hol-nap kettőkor! Kijön erre egy ismerős asszony, megkér, hozzak neki kávé a boltból. Meg is daráltatom, mire visszaérek, kész a papír. Csak nekem érdekem a ter-melés ebben a gyárban, ne-kik nem? Ok tárgyalhatnak, kávézhatnak, én meg csak melózzak nyugodtan, és jö-jek holnap kettőkor? Ha én kések reggel, nem keresek. Látja, nálunk csökkent a munkáslétszám, majdnem visszatértünk a két műszakra. Úgy tetszik, az irodákban mégis többen lettek, mint voltak. Pedig akár jószívű vagyok, akár nem, az ő pénzüket is itt termelik meg a gépek mellett.

Ejszaka van, nem is tu-dom, hogyan köszönjek. Jó estét, jó éjszakát, jó reggelt, De azt tudom, hogy nagy dolgokat mondtak, és nem kell hárommal osztani, ami-ért éjszaka mondták. Leg-főljebb kihegyeztük egy ki-csít a témát: csúszómászó kí-gyóként férkőzik be apró ré-seken a protekció is, a bü-rokrácia is társadalmi ren-dünkbe. Az örök itt-ott ka-put is nyitnak nekik. A mun-kásember kívánsága ennyi: örködjünk jobban!

Horváth Dezső

Fejlesztik a magyar—szlovák építésügyi együttműködést

Bondor József építésügyi és városfejlesztési miniszter háromnapos pozsonyi tár-gyalásainak befejeztével visszaérkezett Budapestre. Ladislav Kompis szlovák építésügyi miniszter meghí-vására a magyar—szlovák építőipari és építőanyag-ipari kapcsolatok továbbfejlesztéséről tárgyalt.

Megállapították, hogy a távlati fejlesztési tervek-nek megfelelően sok lehetősé-g nyílik a kapcsolatok elmélyítésére. A határmenti területeken a magyar építő-és építőanyag-ipar éppen a szlovák építőekkel, építő-anyag-gyártókkal hozta létre a legszorosabb együttmükö-dést. A tárgyalásokon, e kapcsolatok továbbfejleszté-sének feladatait is meghatá-rozták. A szlovák fél fel-ajánlotta, hogy Magyarország nagy közművesítési programjának támogatására hajlandó jelentős mennyi-ségű kőgyárgéscsövet szállítani a csatonahálozatok építé-séhez. A határmenti terü-leteken támogatást nyújt a megyei lakásépítkezéseknek csempe és különféle kerá-mia burkolólapok szállítá-sával, nagy teljesítményű alapo-zási és földmunkagépek kölcsönzésével. A magyar építők ipari, üzemi csarnok felállításában, az anyaggyár-tók főleg nagy tömegű kav-cics szállításában segíthetik szlovákia építkezéseit. A megbeszélések külön fejeze-téként a két ország könnyű-

szervezetes építési módszer-ek elterjesztésében kiala-kítandó együttműködés módjairól tárgyaltak. Meg-egyeztek abban, hogy össze-hangolják a külföldi köny-vyzerkezeti licenckel vá-sárlási programját.

Megállapodott abban, hogy a véleménycsere alapján de-cember elején a magyar—szlovák építő-és építőanyag-ipari együttműködési bizott-ság Budapesten kidolgozza a részletes feladatokat.

A 60 éves Péter János köszöntése

Péter Jánost, az MSZMP Központi Bizottsága tagját, külügyminisztert 60. szü-le-tésnapja alkalmából köszön-tötte Kádár János, az MSZMP Központi Bizottsá-gának első titkára, Fock Jenő, a Politikai Bizottság tagja, miniszterelnök és át-adták a Központi Bizottság és a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány üdvözlő levelét, valamint ajándékát. A bensőséges hangulatú üdvözlésen jelen volt Ko-mócsin Zoltán, a Politikai Bizottság tagja, a Központi Bizottság titkára.